

102.
conscientia. dñm arbitrẽm precarẽur. exaudiuit
inquit dñs vocẽm eius. cum ducerẽur. vt perirẽ.
& excitauit dñs spm scm̃ pueri adolescentis. cui no
men daniel. Itaque secundum accepti sp̃s gratiã.
uacillantia perfidorum testimonia deprehen
dit. Neque enim aliẽ nisi diuinẽ fuit operatio
potestatis. vteos uox sua proderẽ. quorum la
tebat affectus. Percipite igitur sp̃s sc̃i. sacrũ
& celeste miraculum. Illa quẽ maluit sibi esse casta.
quam populo. illa quẽ maluit innocentie subire
periculum quam pudoris. quẽcum accusarẽur
tacebat. cum damnarẽur silebat. conscientie
sue contenta iudicio. quẽ reuerentiam pudoris
& iam in periculis reseruabat. ne extorssisse pe
tulantiam viderentur. qui extorquere non po
terant castitatem. vbi dñm inuocauit. spm me
ruit. qui latentem presbiterorum conscientia
reuelauit. Discant pudice. calumniam non ti
mere. Nam quẽ castimoniam vite præcũlit.
nec vite dispendium pertulit. & gloriam rãu
lit castitatis. Sic & abraham quondam iussus